

uino se recreare, uel uinum bibere, respondeo quod
ignobilis sexus muliebris hoc nobilissimo potu in-
dignus prorsus fuerit, iam quid veteres de uini
nobilitate senserint audiamus, notum erit absq[ue]
ullo dubio omnibus celebrata fuisse Romanis olim
festa uinalia Ioui et Veneri sacra, nullum ego nec
legi, nec audiri alium ullum liquorem uel celebra-
tum, uel etiam Dijs ablatum fuisse nisi uinum
inter omnes atq[ue] liquores nobilissimum, ualde notum
illud, quod Graeci et Romani facere consueuerunt,
solebant illi post coenam crateras uini in mensam
ponere, et ad multam noctem sermonem producere,
ex eo autem uino quod aderat, aliquid in mensam fun-
debant, languam (iusto teste Virgilio) Dijs libaturi
essent, ex hoc nobile uinum affirmari quosq[ue] patet,
quod hoc (et quidem paucissimo, et ut quidam uolunt
digito tantum modico) Dijs contenti et placati fuerint,
habebant etiam Romani ad bibendum uinum tria
pocula Dijs sacra, unum Iouis hospitatoris, alterum
Bonae fortunae, tertium Mercurij somni praefidis,
ipsiq[ue] Romani uinum potaturi aequae ac cibos unquen-
tis pretiosissimis miscebant, augebat uini nobilitatem